

ARBORI

I. ASPECTE TEORETICE

Arborii, ca si listele, sunt structuri de date de natura recursiva si dinamica. Prin **arbore** intelegem o multime finita si nevida de elemente numite noduri:

$$\text{ARB} = \{ A_1, A_2, A_3, \dots, A_n \}, \text{ unde } n > 0$$

care au urmatoarele proprietati:

- Exista un nod si numai unul care se numeste **radacina** arborelui.
- Celelalte noduri formeaza submultimi disjuncte ale lui A, care formeaza fiecare cate un arbore. Arborii respectivi se numesc **subarbori** ai radacinii.

Intr-un arbore exista noduri carora nu le mai corespund subarbori. Un astfel de nod se numeste **terminal** sau **frunza**. In legatura cu arborii s-a stabilit un limbaj conform caruia un nod radacina se spune ca este un nod **tata**, iar subarborii radacinii sunt **descendentii** acestuia. Radacinile descendentilor unui nod tata sunt **fiii** lui.

Arborii binari

Un **arbore binar** este o multime finita de elemente care sau este **vida**, sau contine un element numit **radacina**, iar celelalte elemente se impart in doua submultimi disjuncte, care fiecare la randul ei, este un arbore binar. Una din submultimi este numita **subarborele stang** al radacinii, iar cealalta **subarborele drept**. Arborele binar este ordonat, deoarece in fiecare nod, subarborele stang se considera ca precede subarborele drept. De aici rezulta ca un nod al unui arbore binar are cel mult doi fii si ca unul este **fiul stang**, iar celalalt este **fiul drept**. Fiul stang este mai in varsta decat cel drept. Un nod al unui arbore binar poate sa aiba numai un singur descendent. Acesta poate fi subarborele stang sau subarborele drept.

Obs.: Cele doua posibilitati se considera distincte. Cu alte cuvinte, daca doi arbori binari difera numai prin aceea ca nodul A dintr-un arbore are ca descendent numai fiul stang, iar acelasi nod din celalalt arbore are ca descendent numai fiul drept, cei doi arbori se considera distincti.

Un arbore binar nu se defineste ca un caz particular de arbore ordonat. Astfel, un arbore nu este niciodata vid, spre deosebire de un arbore binar care poate fi si vid.

Orice arbore ordonat poate fi intotdeauna reprezentat printr-un arbore binar. Avand in vedere acest aspect, in continuare ne vom ocupa numai de arbori binari.

Nodul unui arbore binar poate fi reprezentat ca o data structurala de tipul NOD care se defineste in felul urmator:

```
typedef struct nod
{
    declaratii
    struct nod *st;
    struct nod *dr;
} NOD;
```

unde:

- st - este pointerul spre fiul stang al nodului curent;
- dr - este pointerul spre fiul drept al aceluasi nod.

Asupra arborilor binari se pot defini mai multe operatii dintre care amintim:

- inserarea unui nod frunza intr-un arbore binar;
- accesul la un nod al unui arbore;
- parcurgerea unui arbore;

- stergerea unui arbore.

Operatiile de **inserare** si **accesul** la un nod, au la baza un criteriu care sa defineasca locul in arbore al nodului in cauza. Acest criteriu este dependent de problema concreta la care se aplica arborii binari pentru a fi rezolvata. El va fi definit in partea de DESFASURAREA LUCRARII, printr-o functie pe care o vom denumi functia **criteriu**. Ea are doi parametri care sunt pointeri spre tipul NOD. Fie p1 primul parametru al functiei **criteriu** si p2 cel de-al doilea parametru al ei. Atunci, functia **criteriu** returneaza:

-1 - daca p2 pointeaza spre o data de tip NOD care poate fi un nod al subarborelui stang al nodului spre care pointeaza p1;

1 - daca p2 pointeaza spre o data de tip NOD care poate fi un nod al subarborelui drept al nodului spre care pointeaza p1;

0 - daca p2 pointeaza spre o data de tip NOD care nu poate fi nod al subarborilor nodului spre care pointeaza p1.

La construirea unui arbore se stabileste un criteriu pentru determinarea pozitiei in care sa se insereze in arbore nodul curent (nodul corespunzator valorii curent citite).

Spre exemplu, se considera:

a. **p1** - este pointer spre un nod al arborelui in care se face inserarea (initial p1 pointeaza spre radacina arborelui).

b. **p2** - este un pointer spre nodul curent (nodul de inserat).

c. daca **p2->val < p1->val**, atunci se va incerca inserarea nodului curent in subarborele stang al nodului spre care pointeaza p1.

d. daca **p2->val > p1->val**, atunci se va incerca inserarea nodului curent in subarborele drept al nodului spre care pointeaza p1.

e. daca **p2->val = p1->val**, atunci nodul curent nu se mai insereaza in arbore deoarece exista deja un nod corespunzator valorii curent citite

Atributiile ce semnaleaza un astfel de criteriu pot fi indeplinite (cum se va vedea si in DESFASURAREA LUCRARII) de catre o functie specializata (functia **criteriu**).

Nodul curent nu se mai insereaza in arbore in cazul descris la punctul **e** (situatie care in general corespunde cazului cand functia criteriu returneaza valoarea zero). In acest caz, nodurile spre care pointeaza p1 si p2 le vom considera **echivalente**.

De obicei, la intalnirea unei perechi de noduri echivalente, nodul din arbore (spre care pointeaza p1) este supus unei prelucrari, iar nodul curent (spre care pointeaza p2) este eliminat. Pentru a realiza o astfel de prelucrare este necesar sa se apeleze o functie care are ca parametri pointerii p1 si p2 si care returneaza un pointer spre tipul NOD (de obicei se returneaza valoarea lui p1). Vom numi aceasta functie **echivalenta**. Ea este dependenta de problema concreta, ca si functia **criteriu**.

Functii de tipul **incnod** si **elibnod** apelate pentru a incarca datele in nodul curent care urmeaza a fi inserat in arbore (sau prelucrat), respectiv pentru a elibera zona de memorie ocupata de un nod, sunt functii foarte asemanatoare cele intalnite in cadrul laboratorului referitor la liste.

In afara de functiile enumerate mai sus, vom folosi niste functii specifice pentru operatii asupra arborilor. Acestea utilizeaza o variabila globala care este un pointer spre radacina arborelui. Numim **prad** aceasta variabila. Ea se defineste astfel:

NOD *prad;

In cazul in care intr-un program se prelucreaza simultan mai multi arbori, nu se va utiliza variabila globala **prad**, interfata dintre functii realizandu-se cu ajutorul unui parametru care este pointer spre tipul NOD si caruia i se atribuie, la apel, adresa nodului radacina al arborelui prelucrat prin functia apelata.

Obs.: In continuare vom folosi functii care utilizeaza variabila globala **prad**.

Funcția **insnod** inserează un nod în arbore, conform următorilor pași:

1. Se alocă zona de memorie pentru nodul care urmează să se insereze în arbore. Fie **p** pointerul care are ca valoare adresa de început a zonei respective.
2. Se apelează funcția **incnod**, cu parametrul **p**, pentru a încărca datele curente în zona spre care pointează **p**. Dacă **incnod** returnează valoarea 1, se trece la pasul 3. Altfel se revine din funcție cu valoarea zero.
3. Se fac atribuiriile:

$$p \rightarrow st = p \rightarrow dr = 0$$
 deoarece nodul de inserat este nod frunză.
4. **q = prad**
5. Se determină poziția, în arbore, în care să se facă inserarea. În acest scop se caută nodul care poate fi nod tată pentru nodul curent:

$$i = \text{criteriu}(q, p)$$
6. Dacă $i < 0$, se trece la pasul 7; altfel se trece la pasul 8.
7. Se încearcă inserarea nodului spre care pointează **p** (nodul curent) în subarborele stâng al arborelui spre care pointează **q**.
 * Dacă $q \rightarrow st$ are valoarea zero, atunci nodul spre care pointează **q** nu are subarbore stâng și nodul curent devine fiu stâng al celui spre care pointează **q** ($q \rightarrow st = p$). Se revine din funcție returnându-se valoarea lui **p**.
 Altfel se face atribuirea $q = q \rightarrow st$ (se trece la fiul stâng al nodului spre care pointează **q**) și se trece la pasul 5.
8. Dacă $i > 0$, se trece la pasul 9; altfel se trece la pasul 10.
9. Se încearcă inserarea nodului spre care pointează **p** (nodul curent) în subarborele drept al arborelui spre care pointează **q**.
 * Dacă $q \rightarrow dr$ are valoarea zero, atunci nodul spre care pointează **q** nu are subarbore drept și nodul curent devine fiu drept al celui spre care pointează **q** ($q \rightarrow dr = p$). Se revine din funcție returnându-se valoarea lui **p**.
 Altfel se face atribuirea $q = q \rightarrow dr$ (se trece la fiul drept al nodului spre care pointează **q**) și se trece la pasul 5.
10. Nodul curent nu poate fi inserat în arbore. Se apelează funcția **echivalenta** și se revine din funcție cu valoarea returnată de funcția **echivalenta**.

Prelucrarea informației păstrată în nodurile unui arbore binar se realizează parcurgând nodurile arborelui respectiv. Parcurgerea nodurilor unui arbore binar se poate face în mai multe moduri, dintre care se remarcă:

- parcurgerea în preordine;
- parcurgerea în inordine;
- parcurgerea în postordine.

Parcurgerea în preordine înseamnă accesul la rădăcina și apoi parcurgerea celor doi subarbori ai ei, întâi subarborele stâng, apoi cel drept. Subarborii, fiind ei înșiși arbori binari, se parcurg în același mod.

Parcurgerea în inordine înseamnă parcurgerea mai întâi a subarborelui stâng, apoi accesul la rădăcina și în continuare parcurgerea subarborelui drept. Cei doi subarborii se parcurg în același mod.

Parcurgerea în postordine înseamnă parcurgerea mai întâi a subarborelui stâng, apoi a subarborelui drept și în final accesul la rădăcina arborelui. Cei doi subarborii se parcurg în același mod.

Accesul la un nod permite prelucrarea informației continuate în nodul respectiv. În acest scop se poate apela o funcție care este dependentă de problema concretă care se rezolvă cu ajutorul parcurgerii arborelui (de exemplu funcția **prelucrare** din partea a doua a lucrării).

II. DESFASURAREA LUCRARI

Se va alcatui un program care citeste cuvintele dintr-un text si afiseaza numarul de aparitii al fiecarui cuvânt din textul respectiv. Cuvântul se definește ca o succesiune de litere mici si/sau mari. Textul se termina prin sfarsit de fisier (CTRL+Z).

Aceasta problema a mai fost rezolvata intr-o sedinta anterioara, folosind o lista simplu inlantuita. Programul de fata rezolva aceasta problema folosind arbori binari.

NOTA: Functiile sau programele de la fiecare punct din desfasurarea lucrarii se vor scrie in fisiere separate cu extensia **.cpp** .

1. Sa se scrie o functie care citeste un cuvânt si-l pastreaza in memoria heap (prin cuvânt intelegandu-se o succesiune de litere mici sau mari). Functia returneaza adresa de inceput a zonei din memoria heap in care se pastreaza cuvântul citit sau zero la intalnirea sfarsitului de fisier (EOF sau Ctrl Z).

O posibila solutie:

```
char *citcuv()
/* - citeste un cuvânt si-l pastreaza in memoria heap;
   - returneaza pointerul spre cuvântul respectiv sau zero la sfarsit de fisier. */
{
    int c, i;
    char t[255];
    char *p;

    /*salt peste caracterele care nu sunt litere */
    while((c=getchar()) < 'A' || (c > 'Z' &&
        c < 'a' || c > 'z'))
        if(c == EOF)
            return 0; /* s-a tastat EOF */

    /* se citeste cuvântul si se pastreaza in t */
    i=0;
    do
    {
        t[i++] = c;
    } while(((c=getchar()) >= 'A' && c <= 'Z' ||
        c >= 'a' && c <= 'z'));
    if(c == EOF)
        return 0;
    t[i++] = '\0';

    /* se pastreaza cuvântul in memoria heap */
    if((p = (char *)malloc(i)) == 0)
    {
        printf("memorie insuficienta\n");
        exit(1);
    }
    strcpy(p,t);
    return p;
}
```

Observatie: Modul de lucru al functiei **strcpy** va fi inteles prin studierea help-ului din C (CTRL + F1).

2. Se considera tipul utilizator:

typedef struct nod

```
{
  char *cuvant;
  int frecventa;
  struct nod *st;
  struct nod *dr;
}NOD
```

care va fi utilizat in toate punctele urmatoare de la desfasurarea lucrarii.

Se cere sa se scrie o functie **incnod** care incarca datele curente intr-un nod de tip NOD. Functia de fata apeleaza functia **citcuv** si atribuie adresa returnata de ea pointerului **cuvant** din nodul curent. De asemenea, se atribuie valoarea 1 variabilei **frecventa**. Functia **incnod** returneaza valoarea -1 daca **citcuv** returneaza valoarea zero si 1 altfel.

O posibila solutie:

```
int incnod(NOD *p)
/* incarca datele curente in nodul spre care pointeaza p */
{
  if((p -> cuvant = citcuv()) == 0) return -1;
  p -> frecventa = 1;
  return 1;
}
```

3) Sa se scrie o functie **elibnod** care elibereaza zonele din memoria heap ocupate de nodul de tip NOD definit in exercitiul precedent.

O posibila solutie:

```
void elibnod(NOD *p)
/* elibereaza zonele din memoria heap ocupate de nodul spre care pointeaza p */
{
  free(p -> cuvant);
  free(p);
}
```

4) Sa se scrie o functie:

NOD *echivalenta(NOD *q, NOD *p)

pentru nodurile de tipul NOD, definit la punctul 2, care realizeaza urmatoarele:

- elibereaza zona de memorie ocupata de nodul spre care pointeaza **p**;
- incrementeaza valoarea componenteii: **q -> frecventa**;
- returneaza valoarea lui **q**.

5) Sa se scrie functia:

void prelucrare(NOD *p)

care afiseaza datele care nu sunt de inlantuire dintr-un nod de tipul NOD, definit la punctul 2. Presupunand ca datele vor fi afisate continuu, introduce-ti o asteptare la 23 de afisari (randuri).

O posibila solutie:

```
void prelucrare(NOD *p) /* afiseaza p -> cuvant si p -> frecventa */
{
```

```

static int n = 0;
printf("\nCuvantul: %ls are frecventa: %d", p -> cuvnt, p -> frecventa);
if((n+1)%23 == 0)
    {
        printf("\nActionati o tasta pentru a continua");
        getch();
    }
n++;
}

```

6) Sa se scrie functia:

int criteriu(NOD *p1, NOD *p2)

care returneaza valorile:

```

-1    - daca p2->cuvnt < p1->cuvnt;
1     - daca p2->cuvnt > p1->cuvnt;
0     - daca p2->cuvnt = p1->cuvnt.

```

NOD este tipul descris la punctul 2.

O posibila solutie:

```

int criteriu(NOD *p1, NOD *p2)
    /* returneaza :
        -1    - daca p2->cuvnt < p1->cuvnt;
        1     - daca p2->cuvnt > p1->cuvnt;
        0     - altfel. */
{
    int i;
    if((i=strcmp(p2 -> cuvnt, p1 -> cuvnt)) < 0)
        return -1;
    else
        if(i>0)
            return 1;
        else
            return 0;
}

```

7) Sa se scrie o functie:

NOD *insnod()

care conform pasilor descrisi in prima parte a lucrarii insereaza un nod de tipul NOD, intr-un arbore binar. NOD este tipul descris la punctul 2.

O posibila solutie:

```

NOD *insnod()
/* - insereaza un nod in arborele binar spre a carui radacina pointeaza prad;
   - returneaza pointerul spre nodul inserat sau pointerul returnat de functia echivalenta daca nodul de inserat
   este echivalent cu unul deja aflat in arbore;
   - returneaza zero daca nu mai sunt date de incarcat sau la eroare. */
{
    extern NOD *prad;
    int i;
    int n;

```

```

NOD *p, *q;

n = sizeof(NOD);
if(((p = (NOD *)malloc(n)) != 0) && (incnod(p) == 1)) /* 1 */
{
    p -> st = p -> dr = 0;

    if(prad == 0) /* arbore vid */
    {
        prad = p; /* nodul curent devine radacina */
        return p;
    }

    /* se determina pozitia in arbore a nodului si se face inserarea daca este cazul */
    q = prad;
    for(;;)
    {
        if((i = criteriu(q,p)) < 0)
            if(q -> st == 0)
                { /* se insereaza ca fiu stang */
                    q -> st = p;
                    return p;
                }
            else /* se continua cautarea pozitiei in subarborele stang */
                {
                    q = q -> st;
                    continue;
                }

        if(i > 0)
            if(q -> dr == 0)
                { /* se insereaza ca fiu drept */
                    q -> dr = p;
                    return p;
                }
            else /* se continua cautarea pozitiei in subarborele drept */
                {
                    q = q -> dr;
                    continue;
                }

        /* nu se poate face inserarea si se apeleaza functia echivalenta */
        return echivalenta(q,p);
    } /* sfarsit for */
} /* sfarsit if 1 */

if(p == 0)
{
    printf("\nMemorie insuficienta\n");
    getch();
    exit(1);
}
elibnod(p);
return 0;
}

```

8) Sa se scrie functia:

```
void inord(NOD *p)
```

care parcurge un arbore binar in inordine.

O posibila solutie:

```
void inord(NOD *p) /* parcurge un arbore binar in inordine */
{
    if(p != 0)
    {
        inord(p -> st);
        prelucrare(p);
        inord(p -> dr);
    }
}
```

9) Sa se scrie un program care citeste cuvintele dintr-un text si afiseaza numarul de aparitii al fiecarui cuvint din textul respectiv. Cuvantul se defineste ca o succesiune de litere mici si/sau mari. Textul se termina prin sfarsitul de fisier (CTRL+Z). Se va introduce modelul structurii NOD (a se vedea punctul 2) si se vor include toate functiile definite la punctele anterioare. Variabila globala **prad** se va declara ca pointer de tipul NOD. Programul construiește un arbore binar ale carei noduri au tipul NOD deja definit si il parcurge in inordine afisand fiecare cuvint si frecventa sa.

RASPUNSURI

4) ECHIV.CPP

```

NOD *echivalenta(NOD *q, NOD *p)
/* - elibereaza zona de memorie ocupate de nodul spre care pointeaza p;
   - incrementeaza pe q -> frecventa;
   - returneaza valoarea lui q. */
{
    elibnod(p);
    q -> frecventa++;
    return q;
}

```

9) LAB_TP4.CPP

```

#include<stdio.h>
#include<stdlib.h>
#include<conio.h>
#include<string.h>

```

```

typedef struct nod
    {
        char *cuvant;
        int frecventa;
        struct nod *st;
        struct nod *dr;
    } NOD;

```

```

#include "citcuv.cpp"
#include "incnod.cpp"
#include "elibnod.cpp"
#include "echiv.cpp"
#include "prel.cpp"
#include "criter.cpp"
#include "insnod.cpp"
#include "inord.cpp"

```

```

NOD *prad;

```

```

void main() /* citeste cuvintele dintr-un text si le afiseaza in ordine alfabetica impreuna cu frecventa de
aparitie a lor in text */

```

```

{
    /* construiesc arbore binar */
    clrscr();
    prad = 0;
    while(insnod())
        ;
    /* parcurge arborele in inordine */
    inord(prad);
    getch();
}

```